

«Мълчи дѣвойко не плачи | И тамо баща и тука
И тука майка и тамо | И тука свекръ и тамо.»

Ако нѣкoi момъкъ не послуша родителите си и безъ тѣхно позволение се ожени и въ сѫщото врѣме отиде да живѣе, лишава се отъ наследство.

Да пригоди нѣкоя община за нѣкоя женидба по настоящемъ е изчезнало; имало е едно врѣме подобно нѣщо въ нѣкои общини, но понеже момци, които сѫ се женили по такъвъ начинъ не сѫ испълнявали задължението си предъ общината — да ѝ слугуватъ едно опредѣлено врѣме даромъ, то това се махнжало вече.

Евджилере. — Родителите не каратъ чадата си насила да се женятъ за моми, които не щажтъ, защото и да имъ откажатъ нѣма да го лишатъ отъ наследство. За да пригоди една община на нѣкоя женидба не е бивало.

Еленско. — Това се случва, особно по колибите, но не е общо правило. Народътъ не удобрѣва тия насила оженвания. Насилственниятъ жениди много паки обаче се послѣдватъ отъ сдобряванье.

По нѣкога, рѣдко, имать злочестъ край.

Като мине вѣничилото надъ главата имъ, всичко се свършва, казватъ.

Ако нѣкои-си се откаже да послуша баща си, та се ожени за мома, която той не удобрѣвалъ, той го лишава отъ наследието приврѣменно, рѣдко съвършенно и окончателно.

„Да му е харамъ хлѣба ми;“ казва бащата.

„Да му е харамъ млѣкото,“ казва майката.

Общината пригодѣва за сирашкитъ момчета, както и за нѣкое добро странно момче за да се настанятъ.

Казанлѫшко. — Има случай гдѣто родителите насила оженватъ чадата си за тогози или оногози, за тѣзи или онѣзи, но то нѣма добри сетини, поражда плаканье, клетви, побѣгванье и раззвратъ.

Въ селата по нѣкога родителите принуждаватъ чадата си насила да се женятъ, но въ такъвъ случай, ако се продължи годѣжътъ, ставатъ врѣщания; ако не се продължи и годенитъ се вѣничѣятъ ставатъ парясвания (разоставяния). Има и случай, че ако синътъ не послуша бащата, тоя послѣдниятъ го лишава отъ наследство.